

13. SONNET/ SONET/ СОНЕТ

Sofija Majdans'ka/ Софія Майданська

Від мене йдеш,
Vid mene jdesh,
From me you go,

Немов душа від тіла,
Nemov dusha vid t'ila,
Like my soul from my body,

Так легко піднімаєшся у гору,
Tak lehko pidn'imajeshsja u horu,
So easily you climb on high,

А я в стіні забутого собору
A ja v st'in'i zabutoho soboru
But I at the wall of a forgotten holy place
(cathedral)

Любові нашої лежу зітліла.
Ljubovi nashoji lezhu z'itl'ila.
Of love our I lie withered.

Лети, лети, я так цього хотіла,
Lety, lety, ja tak ts'oho khot'ila,
Fly, fly, I so that wanted,

Бо що для тебе гола плоть покори,
Bo shcho dlja tebe hola plot' pokory,
For what for you is bare flesh of submission,
(submissive girl's bare flesh)

Ти ніс її, немов дитину хвору,
Ty n'is jiji, nemov dytynu khvoru,
You carried her, like a child sickly,

Що на очах твоїх за ніч згоріла.
Shcho na ochakh tvojikh za n'ich z.horila.
Who before eyes your after one night she burnt to cinders.

Повір, зумію пилом навіть я відчутти,
Povir, zumiju pylom navit' ja vidchuty,
Believe me, can in the dust even I feel,
(I still feel the pain of rejection)

Як нестимеш сюди галузку рути
Jak nestymesh sjudy haluzku ruty
When you carry here a branch of rue
(rue = bush, denoting regret)

І пригоршню джерельної води...
I pryhorshnju dzherel'noji vody...
And I offer well water...
(water from the well)

Мені не важко тут землю бути,
Men'i ne vazhko tut zemleju buty,
For me it is not hard here on earth to be,

Хай святяться на ній твої сліди...
Khaj svjatjat'sja na n'ij tvoji sl'idy...
Let be sanctified on it your tracks...

Сказав ти їй: «Голодним хліб роди!»
Skazav ty jij: "Holodnym khl'ib rody!"
Said you to her: "For the hungry some bread create!"
(Have pity)